

Försäkringskassas underlåtenhet att besvara en begäran om anstånd

Med anledning av en anmälan mot Stockholms läns allmänna försäkringskassa meddelade *JO Pennlöv* den 19 juni 2002 ett beslut med följande innehåll.

Anmälan

AA har i egenskap av ombud för BB klagat på försäkringskassans underlåtenhet att besvara en begäran om anstånd. Hon har anfört bl.a. följande. Försäkringskassan har i ett omprövningsbeslut meddelat att begärt anstånd inte beviljats. Genom detta förfaringsätt har BB betagits möjligheten att anföra skäl för sin begäran om omprövning.

Utredning

Efter remiss har försäkringskassan – direktören CC – svarat följande.

Bakgrund

BB begärde i skrivelse som inkom till försäkringskassan den 21 mars 2001 omprövning av försäkringskassans beslut den 5 mars 2001 att inte utge sjukpenning från och med den 1 mars 2001. Hon anhöll samtidigt om anstånd i sex månader med att komplettera begäran om omprövning. BB uppgav inte något skäl för det begärda anståndet. Av journalanteckning fördd av försäkringskassans handläggare den 28 mars 2001 framgår att det begärda anståndet inte medgavs. Försäkringskassan beslutade den 30 mars 2001 att inte ändra beslutet den 5 mars. Samtidigt som BB underrättades om försäkringskassans beslut efter omprövning meddelades hon att det begärda anståndet i sex månader inte medgavs. Underrättelsen är daterad den 30 mars 2001.

BB överklagade försäkringskassans beslut i skrivelse som inkom till försäkringskassan den 10 september 2001. Då överklagandet inkom för sent avvisades det av försäkringskassan. BB har överklagat avvisningsbeslutet till länsrätten.

Yttrande

Av försäkringskassans handlingar framgår att försäkringskassan tog ställning till BB:s begäran om anstånd i samband med att hennes begäran om omprövning inkom till kassan. Anteckning om ställningstagandet har gjorts i försäkringskassans journal. BB meddelades om försäkringskassans ställningstagande när beslut efter omprövning underrättades henne ett par dagar senare. BB hade möjlighet att

överklaga försäkringskassans beslut och i samband med det framföra ytterligare synpunkter. Överklagan inkom till försäkringskassan först den 10 september 2001, det vill säga nästan sex månader efter beslutet den 30 mars 2001.

Försäkringskassan delar BB:s uppfattning att försäkringskassan före beslut borde ha meddelat henne att det begärda anståndet i sex månader inte medgavs och samtidigt berett henne skälig tid för att inkomma med komplettering av begäran om omprövning. Försäkringskassans omprövningsenhet är medveten om vikten av att den försäkrade bereds tillfälle att framföra sina synpunkter före ett beslut. Försäkringskassan beklagar att så inte skett i BB:s fall.

AA har kommenterat remissvaret.

Bedömning

Av utredningen framgår bl.a. följande. BB begärde den 21 mars 2001 omprövning av kassans beslut i ett sjukpenningärende. Hon anhöll samtidigt om anstånd i sex månader med att komplettera sin begäran. Den 30 mars beslutade försäkringskassan genom omprövning att inte ändra sitt tidigare beslut. Först i omprövningsbeslutet underrättades BB om att hon inte medgavs det begärda anståndet.

Försäkringskassan har medgett att kassan – innan den fattade sitt omprövningbeslut – borde ha meddelat BB att det begärda anståndet inte medgavs och samtidigt berett henne tillfälle att inom skälig tid komplettera sin begäran om omprövning. Jag instämmer helt i den bedömningen. Försäkringskassan kan inte undgå kritik för sin underlåtenhet i detta avseende.

BB:s anståndsbegäran var utformad enligt följande ”anhåller om anstånd sex (6) månader med att komplettera överklagandet” [rätteligen omprövningsbegäran; JO:s anm.]. BB hade således inte motiverat varför hon önskade anstånd i sex månader med att inkomma med komplettering. Mot bakgrund härav vill jag hänvisa till vad jag uttalade i frågan vid min inspektion av Stockholms läns allmänna försäkringskassa, kontorsområde Södertälje, den 6 mars 2002 (dnr 719-2002). I protokollet från den inspektionen antecknades bl.a. följande (s. 5).

JO anförde att om parten eller i förekommande fall partens ombud begär anstånd med att utveckla sin talan bör självfallet anståndsbegäran vara motiverad. Enligt JO:s uppfattning bör försäkringskassan i annat fall vara restriktiv med att bevilja anstånd och generellt också vara restriktiv med att bevilja alltför långa anstånd. JO erinrade om att försäkringskassan har ett ansvar för att driva ärendet framåt.

Ärendet avslutas med den kritik som uttalats ovan.